

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συγκρητιστικοῦ ἄξονος Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου

Φάκελος

Α΄. Βατικανὸ-Φανάρι

Β΄. Βατικανὸ-Ἀθῆναι

«Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως ἀνασκάπτονται ἐπὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

(Πρωτοπρ. π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 1)

«Τίς δύναται ταῦτα ἀστενακτὶ παρελθεῖν;... Ἀμφίβολα γέγονε τὰ ἀναντίρρητα»

(Μ. Βασιλείου, Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, § 70)

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ προσφάτως στὸ Φανάρι (29-30.11.2006) καὶ στὸ Βατικανὸ (14-16.12.2006), ἀπὸ τοὺς *Οἰκουμενιστὰς* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον σαφῆ καὶ δυναμικὸ τρόπο, ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἔχει διαβρώσει εἰς βάθος τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνστερνίζονται τὸ *συγκρητιστικὸ ὄραμα* τῆς ἀντιπατερικῆς *Ἐγκυκλίου τοῦ 1920*, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ καὶ τῆς βάσεως τῆς συγχρόνου μας *Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως*.

Ἡ διάβρωσις αὐτὴ ἔχει ὀδηγήσει πρὸ πολλοῦ τοὺς ποιμένας αὐτοὺς «μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων» (π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1670/22.12.2006, σελ. 1), ἐφ' ὅσον σκέπτονται, ὀμιλοῦν καὶ πράττουν ὅλως

Φανάρι, 30.11.2006

Βατικανό, 14.12.2006

ἀντιθέτως πρὸς τὴν Πατερικὴν Παρακαταθήκην, ἡ ὁποία εἶναι διαυγεστάτη, ὅταν μᾶς προτρέπη:

«Καὶ μηδεμία ἔστω ὑμῖν κοινωνία πρὸς τοὺς σχισματικούς, μηθ' ὅλως πρὸς τοὺς αἰρετικούς· «οἴδατε γὰρ πῶς κἀγὼ τούτους ἐξετρεπόμην· «σπουδάσατε μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀεὶ συνάπτειν ἑαυτοὺς, προηγουμένως μὲν τῷ Κυρίῳ, ἔπειτα δὲ τοῖς Ἁγίοις· ἵνα μετὰ θάνατον ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὡς φίλους καὶ γνωρίμους, δέξωνται καὶ αὐτοί».

(Μ. Ἀντωνίου, PG τ. 26, στλ. 969C-972A)

Ἡ πρόσφατος ἀνάδειξις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ *συγκρητιστικοῦ ἄξονος* Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου ἀφυπνίζουν ἐπὶ τέλους τὸ ἠφαιστίειον τοῦ Ἀντι-οικουμενισμοῦ, ἀναμένονται δὲ συντόμως ἐλπιδοφόρες ἐξελίξεις, στὴν προοπτικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ Ἀποτεχιώσεως, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*, πρὸς συσπείρωσιν ἐπὶ τέλους τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων.

Ἐν κατακλείδι, πάντα ταῦτα δικαίωνουν πλήρως τὴν στάσι τῶν Ὁρθοδόξων Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχουν ἀποτεχιωθῆ ἐκ τῶν *Οἰκουμηνιστῶν*, ἐνιστάμενοι θεαρέστως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

♦ **Μία** σειρὰ σχετικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμε, καταδεικνύει τὴν ἀφύπνισιν αὐτήν, ἡ ὁποία εἶθε νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀκραιφνῆ πατερικὸ χαρακτῆρα τῆς,

«πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν· «ἵνα καὶ ἐκποδῶν ἐλαθῆ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν διάστασις, καὶ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἡμῖν ἀρμοσθῆ σύνδεσμος· «καὶ τοὺς ἐφευρετὰς τῆς νεωτεροποιοῦ κενοφωνίας πόρρω που τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων βάλωμεν».

(Ἁγίας Ζ' Οἰκουμηνικῆς Συνόδου, Mansi τ. 12, στλ. 1118E, 1003D· τ. 13, στλ. 404C)

Θεραπεία, ὄχι μόνον Διάγνωσις*

*«Γιὰ τὴν θεραπεία τῆς νόσου τοῦ Οἰκουμενισμοῦ,
τῆς ἐπικινδυνότερης καὶ χειρότερης νόσου
στὸ χῶρο τῶν αἰρέσεων,
φάρμακα καὶ χειρουργικὴ ἐπέμβασι εἶνε
ὅ,τι συνιστοῦν μὲ τὴν Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ τους
οἱ θερμότεροι στὴν πίστι δεκάδες Ἀγιορεῖτες πατέρες,
ἡ διακοπὴ δηλαδὴ τοῦ μνημοσύνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ
καὶ ἀρχιοικουμενιστοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
καὶ τῶν συμφωνούντων μαζί του,
ἀλλὰ καὶ τῶν σιωπώντων»*

*Τοῦ κ. Νικολάου Ἰω. Σωτηροπούλου,
Θεολόγου-Φιλολόγου*

ΤΟ ΚΑΚΟ μὲ τὸν Οἰκουμενισμό, αὐτὴ τὴν **παναίρεσι** καὶ τὴν **πανθηρησκεία** τῆς ἐποχῆς μας, παράγινε.

Καὶ πολλὲς δεκάδες Ἀγιορεῖτες Ἱερομόναχοι καὶ Μοναχοὶ ἐξηγέρθησαν καὶ ἀπηύθυναν Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ (Δεκέμβριος 2006) πρὸς τοὺς Ἠγουμένους καὶ τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν στὴν Ἱερὰ Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Στὴν Ἐπιστολὴ καταγγέλλουν τὶς ἀπαράδεκτες σχέσεις τῶν οἰκουμενιστῶν ἡγετῶν τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς αἰρετικούς, καὶ ἰδίως τοὺς Παπικούς. Καὶ προτείνουν τὴ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν συμφωνούντων μὲ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τῶν σιωπώντων Ἐπισκόπων.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ Ἀγιορεϊτῶν πατέρων κέντρισε τὴν Ἱερὰ Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ μὲ Ἀνακοίνωσί της (17/30.12.2006) προέβη καὶ Αὐτὴ σὲ καταγγελία τῶν τεκταινομένων εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

ΚΑΛΑ καὶ τὰ δύο ἀγιορειτικὰ κείμενα. Κάνουν καλὴ **διάγνωσι τῆς νόσου**, ποῦ ἔχει προσβάλει τοὺς οἰκουμενιστὲς ἡγέτες τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὲν ξέρουν τί λένε καὶ τί κάνουν πρὸς σκανδαλισμὸ καὶ ἀπώλεια ψυχῶν.

Ἄλλ' ἡ **διάγνωσι τῆς νόσου**, τὴν ὁποία κάνουμε ὅλοι οἱ πιστοὶ καὶ ὄχι μόνον οἱ Ἀγιορεῖτες, δὲν εἶνε ἀρκετὴ. Ἀπλῶς μὲ **διάγνωσι τῆς νόσου** δὲν θεραπεύεται ὁ ἀσθενής. Γιὰ νὰ θεραπευθῆ ὁ ἀσθενής, χρειάζονται **φάρμακα ἢ καὶ χειρουργικὴ ἐπέμβασι**.

Γιὰ δὲ τὴ **θεραπεία τῆς νόσου τοῦ Οἰκουμενισμοῦ**, τῆς ἐπικινδυνότερης καὶ χειρότερης νόσου στὸ χῶρο τῶν αἱρέσεων, **φάρμακα καὶ χειρουργικὴ ἐπέμβασι** εἶνε ὅ,τι συνιστοῦν μὲ τὴν **Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ** τοὺς οἱ θερμότεροι στὴν πίστι δεκάδες Ἀγιορεῖτες πατέρες, ἡ διακοπὴ δηλαδὴ τοῦ μνημοσύνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ καὶ ἀρχιοικουμενιστοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν συμφωνούντων μαζί του, ἀλλὰ καὶ τῶν σιωπῶντων.

* * *

ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΟΥΝ, ὅμως, τὴ **θεραπευτικὴ ἀγωγή** κατὰ τῆς νόσου τοῦ Οἰκουμενισμοῦ οἱ Ἀγιορεῖτες πατέρες; Καί, κατὰ πρῶτον, θὰ παύσουν τὸ μνημόσυνο τοῦ ἀρχιοικουμενιστοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως;

Στὴν **Ἀνακοίνωσι** τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἀντὶ νὰ ἀπειλῆται παῦσι τοῦ μνημοσύνου τοῦ Πατριάρχου, περιέχονται γι' αὐτὸν κολακευτικοὶ λόγοι, ποῦ μειώνουν τὴν ἀξία τῆς **Ἀνακοινώσεως** καὶ κάνουν εὐσεβεῖς νὰ τὴν χαρακτηρίζουν ὡς **γλυκανάλατη**.

Ἀγιορεῖτες πατέρες!

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας πολέμησαν ὄχι μόνο τὶς αἱρέσεις, ἀλλὰ καὶ τοὺς αἰρετικούς προσωπικῶς καὶ ὀνομαστικῶς. Γιατί σεῖς ἀποφεύγετε νὰ ἐλέγξετε προσωπικῶς καὶ ὀνομαστικῶς τοὺς

οϊκουμενιστές, τούς προδότες τῆς Πίστεως; Καὶ γιατί, ἀντιθέτως, τούς μνημονεύετε εὐφήμως;

* * *

ΘΑ ΠΑΥΣΟΥΝ τουλάχιστον τὸ μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου οἱ Ἱερομόναχοι, οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὴν *Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ* πρὸς τοὺς Ἱγουμενούς καὶ τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου ὼρους, καὶ πρότειναν τὴν παῦσι τοῦ μνημοσύνου;

Ἀκούστηκε, ὅτι οὔτε ἄλλοι Ἀγιορείτες οὔτε αὐτοὶ θὰ παύσουν τὸ μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου. Ἄλλὰ γιατί; Τί φοβοῦνται; Δὲν ἔχουν κάψει τὴν καλύβα τους; Ὁχι, εἶπαν μερικοί. Διότι δὲν ζοῦν [πλέον] σὲ καλύβες, ζοῦν σὲ βασιρικὰ ἀνάκτορα μὲ ἀνέσεις.

Αὐτὴ ἡ μομφὴ θυμίζει ἓνα λόγο τοῦ Σατανᾶ, ποῦ μὲ τὸ στόμα δαιμονιζομένου προσώπου φώναξε: «Ἐγὼ διέλυσα τὰ Μοναστήρια. Δὲν εἶνε τὰ σημερινὰ Μοναστήρια αὐστηρά, ὅπως τὰ ἀρχαῖα Μοναστήρια. Τὰ σημερινὰ Μοναστήρια εἶνε τῆς καλοπέρασης».

* * *

ΤΑ ΔΥΟ κείμενα τῶν Ἀγιορειτῶν πατέρων δεικνύουν κάποια ἀφύπνισι. Ἄλλὰ θὰ προχωρήσουν οἱ Ἀγιορείτες σὲ παῦσι τοῦ μνημοσύνου τοῦ Πατριάρχου; Φοβούμεθα μήπως ἡ ἀφύπνισι εἶνε στιγμιαία, μήπως οἱ πατέρες γυρίσουν ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ καὶ συνεχίσουν τὸν ὕπνο...

Ἄλλοτε τὸ Ἅγιον ὼρος ἔδωσε κραταιὰς μάχες γιὰ τὴν Πίστι, ἀνέδειξε Ὁμολογητὲς καὶ Μάρτυρες, καὶ δικαίωσε τὸ χαρακτηρισμὸ του «Ἀκρόπολις τῆς Ὁρθοδοξίας».

Ἄλλὰ κατὰ τοὺς τελευταίους χαλεποὺς καιροὺς δὲν ἔδωσε κραταιὰς μάχες γιὰ τὴν Πίστι. Καὶ γι' αὐτὸ οἱ φόβοι, ποῦ ἐκφράζονται σ' αὐτὸ τὸ ἄρθρο, εἶνε δικαιολογημένοι.

Καὶ οἱ ἀναφερόμενες μομφὲς ἀνθρώπων καὶ τοῦ Σατανᾶ ἐναντίον τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν Μοναστηριῶν δυστυχῶς ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἀλλ' εὐτυχῶς ἐν μέρει μόνο. Διότι καὶ στοὺς καιροὺς τούτους τῆς μεγάλης ἀποστασίας ὑπάρχουν καὶ Μοναχοὶ καὶ Μοναστήρια, ποῦ μὲ τὴν πνευματικότητά τους τιμοῦν τὸν Μοναχισμό.

* * *

ΑΥΤΟΙ δὲ οἱ Μοναχοὶ καὶ αὐτὰ τὰ Μοναστήρια, βλέποντας, ὅτι τὸ κακὸ μὲ τὸν Οἰκουμενισμὸ καὶ τὶς προδοσίαις τῆς Πίστεως παράγινε, θὰ ἐξεγερθοῦν καὶ θὰ δώσουν μάχη γιὰ τὴν Πίστι καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν τους.

Ξέρουν οἱ καλοὶ Μοναχοὶ καὶ τὰ καλὰ Μοναστήρια, ὅτι **τὸ πρῶτο, ποὺ ζητεῖ ὁ Θεός, εἶνε ἡ ὑπεράσπισι τῆς Πίστεως,** καὶ θὰ τὸ πράξουν.

Δὲν θὰ ἐκλείψουν στὴν Ὁρθοδοξία στρατιῶτες.

Ἀρχίζουν νὰ ἀνάβουν φωτιᾶς κατὰ τῆς παναιρέσεως καὶ πανθηρησκείας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα θ' ἀναρριπίσει τὶς φωτιᾶς καὶ θὰ μεγαλώσουν καὶ θὰ ἐπεκταθοῦν καὶ θὰ κάψουν τοὺς ἀμετανοήτους Οἰκουμενιστὲς καὶ προδότες τῆς Πίστεως.

Ἄς μὴ ἀπελπιζώμεθα λοιπόν.

Μηδεὶς θραυέτω τῆς ψυχῆς μας τὸ εὐέλπι!

Τελικῶς νικᾷ ἡ Πίστις. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ἡ Ἱστορία.

Οἱ Οἰκουμενιστὲς εἶνε ἀνιστόρητοι.

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1675/2.2.2007, σελ. 1 καὶ 5. Ἐπιμέλ. ἡμετ.